

Motion till riksdagen 2013/14:So410

av **Clas-Göran Carlsson m.fl. (S)**

Kvinnojourernas roll måste stärkas

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Sveriges kvinno- och tjejjourer.

Motivering

Sveriges 115 lokala kvinnojourer spelar dagligen en ovärderlig roll i våldsutsatta kvinnors liv. Men arbetssituationen ser annorlunda ut i olika delar av landet.

Vissa kvinnojourer har anställd personal, medan andra helt och hållet förlitar sig på eldsjälares ideella arbetsinsatser. För utsatta kvinnor och deras barn är det livsviktigt att det finns en kvinnojour nära till hands. Där kan hjälp och stöd fås, och skyddat boende erbjudas. Inte sällan är kvinnojouren den sista utvägen i en till synes hopplös situation.

Kvinnojourerna spelar också en stor roll i att utbilda och sprida kunskap bland annat om våld i relationer.

2012 anmäldes det 28 254 fall av misshandel mot kvinnor i Sverige. I en majoritet av fallen hade kvinnan en nära relation till förövaren. Samtidigt uppskattar Brottsförebyggande rådet att endast en tiondel av alla fall av misshandel mot kvinnor polisanmäls. Det är skrämmande siffror, och onekligen ett stort samhällsproblem. Låt oss inte heller glömma att det finns personliga tragedier, för kvinnor såväl som barn, bakom varje siffra.

Regeringen har uppmärksammat kvinnojourernas arbete. I sitt jultal 2010 talade statsminister Fredrik Reinfeldt om våld i familjer, och sa bland annat ”Vi måste förstärka stödet och skyddet för de som drabbas. Kvinnojourerna spelar stor roll här”, och så sent som den 3 september 2013 så skrev jämställdhetsminister Maria Arnholm och barn- och äldreminister Maria Larsson i Svenska Dagbladet att anslagen till Sveriges kvinnojourer kommer att öka. Allt detta är givetvis bra.

Fel! Okänt namn på

Men för att utsatta kvinnor ska få den hjälp som de behöver, och att den hjälpen ska finnas nära till hands, så krävs det mer än ökade anslag.

Tillgängligheten till kvinnojourerna bör vara en självklarhet, och bör ingå i den allmänna välfärden. Genom lagstiftning så måste vi se till att kommunerna uppmärksammar arbetet för trygghet, kunskap och jämställdhet, detta genom obligatoriska anslag till lokala kvinno- och tjejjourer.

En våldsutsatt kvinnas och hennes barns rätt till skyddsboende och hjälp bör vara självklar, och ska inte påverkas av bostadsort. Därför bör regeringen initiera en utredning om att Sveriges kommuner ska vara skyldiga att bidra med ekonomiskt stöd till lokala kvinno- och tjejjourer.

Stockholm den 2 oktober 2013

Clas-Göran Carlsson (S)

Carina Adolfsson Elgestam (S)

Tomas Eneroth (S)